

Technische Commissie Bosbouw van de F.A.O.

[971]

A. J. GRANDJEAN
(Staatsbosbeheer, Utrecht)

Inleiding

De 13de Zitting van de Conferentie van de F.A.O. van de V.N. hield een bijeenkomst van de Technische Commissie Bosbouw (11—18 november 1965). Deze werd bijgewoond door 79 gedelegeerden uit 57 landen, alsmede door een vertegenwoordiger van het Internationaal Arbeidsbureau en de Internationale Unie van Bosbouwproefstations (I.U.F.R.O.). Tot voorzitter werd verkozen de heer H. Singh (India), tot vice-voorzitters de heren Ph. Pruvost (Frankrijk) en G. J. Kileo (Tanzania). De vaste rapporteur C. F. Pennison werd bijgestaan door een Redactie Commissie van 7 personen.

Algemeen

Het uitbrengen van het mondeling verslag van de betrokken activiteiten van de F.A.O. gedurende 1964—1965 vond ditmaal plaats per regionaal gebied, hetgeen veel tijd vroeg. Het secretariaat kwam tot de conclusie, dat deze werkmethode niet voldeed en in de toekomst de verslaglegging per onderwerp de voorkeur verdient. Het werkprogramma en de daaruit volgende begroting voor de jaren 1966—1967 werd diepgaand besproken. Een rapport met aanbevelingen en een resolutie werd aan de Conferentie voorgelegd.

Bij verschillende agendapunten kwam de wens van de heer N. A. Osara, directeur van de „Forestry and Forest Products Division”, naar voren om de afdeling te verheffen tot een „Department for Forestry and Forest Industries”, in navolging van het departement voor de visserijen. Na uitvoerige discussies werd in het verslag slechts de aanbeveling opgenomen, dat de toekomstige taak van de afdeling moet worden versterkt. Het voorstel, de formatie van de bosbouwafdeling te vergroten met 4 houtvesters ten hoofdkantore en 4 houtvesters in de buitendienst, werd aanvaard. De uitbreiding met een nieuwe onderafdeling voor bosexploitatie en houttransport, welke vakgebieden nog onvoldoende tot hun recht zijn gekomen, werd eveneens aanvaard.

Verslag van de Regionale Commissies

In het verslag van de „Asia-Pacific Forestry Commission” werd de nadruk gelegd op de grote betekenis van kunstmatig aangelegde bossen (man made forests). In de wereld zou thans 4,5 miljoen ha van deze bossen zijn aan-

*) De betrokken secretaris, de heer L. J. Vernell heeft in Unasylya 18 (4) 75 1964 in een artikel getiteld „Work of FAO Activities of FAO's Forestry and Forest Products Division” uitvoerig verslag uitgebracht van de verrichte werkzaamheden en het toekomstige werkprogramma van de bosbouwafdeling van de FAO.

gelegd, met een jaarlijkse bijgroei van 8—15 m³ per ha. De voornaamste houtsoorten zijn *Pinus radiata*, eucalyptus, teak, araucaria, populier en wilg.

Uit het verslag van de „African Forestry Commission” kwam naar voren, dat het werk werd vertraagd door politieke moeilijkheden. De bebossing van woestijnen en savannen zou meer aandacht moeten krijgen.

Het verslag van de „European Forestry Commission” maakte melding van de noodzaak tot nadere bestudering van vraag en aanbod in de houtsector, mede in verband met het groeiende tekort in de Europese houtbalans (voor 1975 geraamd op 70 miljoen m³ hout).

In het verslag van de „Near-East Forestry Commission” werd gerept van de noodzaak voor de omvangrijke bebossingsprojecten te beschikken over voldoende goed zaad van goede herkomst, in welke behoefte door middel van regionale zaadcentra zou dienen te worden voorzien. Doelmatige zaadcertificatie en phytosanitaire controle zijn hierbij van groot belang.

Het verslag van de „Latin-American Forestry Commission” rapporteerde over de samenwerking met de internationale banken in de verschillende gemeenschappelijke programma's. Goede coördinatie tussen de vele activiteiten van de FAO en de bi- en multilaterale hulpprogramma's van vele westelijke landen dient hierbij uiteraard voorop te staan.

Tenslotte belichtte het verslag van de „North-American Forestry Commission” de stijgende betekenis van de opleiding en training in de bosbouw, zomede van de openlucht recreatie en het wildbeheer. De opleiding van middelbare krachten dient voorop te staan, terwijl een voortdurende bezinning op het doel, de inhoud en de methoden van opleiding, training en voorlichting noodzakelijk is. De factor „mens” in de bosarbeid wordt steeds meer centraal gesteld. Een der gedelegeerden van een ontwikkelingsland zorgde voor een vrolijke noot door vast te stellen dat vele universiteiten die naam niet waardig zijn.

Internationaal Boomzaden Centrum

Uitvoerig werd gediscussieerd over het voorstel te geraken tot een aantal regionale centra voor boomzaden, welke aan de zorgen van proefstations of universiteiten zouden moeten worden toevertrouwd. In een zaadcentrum zouden goede boomzaden van goede herkomst worden bewaard en geregistreerd en vandaaruit gedistribueerd. De Verenigde Staten kwamen met een concreet plan, dat inhield de stichting van drie centra (tropen, subtropen en gematigde zone), die geleid zouden worden door resp. de Teak-commissie, de Kastanjecommissie en de Populiercommissie, een en ander in samenwerking met de I.U.F.R.O., die het plan gaarne steunt. De kosten van het plan worden geraamd voor 1966/1967 op \$ 300.000, terwijl slechts \$ 15.000 beschikbaar is, zodat de totstandkoming van zaadcentra slechts geleidelijk kan worden verwacht.

Commissie voor de Ontwikkeling van Bossen in de Tropen. Resolutie nr 7/65).

Liberia en Venezuela hadden voorgesteld een nieuwe F.A.O.-Commissie

voor tropische bosbouw in te stellen, teneinde te bestuderen de technische, economische en sociale problemen met betrekking tot de ontwikkeling van de bossen in de tropen, in het bijzonder in ontwikkelingslanden. Na stemming werd het voorstel met een kleine meerderheid aangenomen. Aangezien er geen geld op de begroting 1966/1967 voor deze commissie was uitgetrokken, zou de commissie haar werk in combinatie met een vergadering van een regionale commissie moeten aanvangen.

Richtinggevend Plan voor de Wereld („Indicative World Plan”)

Het onderhavige plan voor de landbouw, bosbouw en visserijen kan voor wat de bosbouw betreft aansluiten op de „Timber Trend Studies”, die reeds sedert lange tijd door de F.A.O. zijn verricht. In de discussie bleken zowel de westerse als de ontwikkelingslanden sterk voor dit plan geporteerd.

Wereldbosbouwcongres

De directeur-generaal van de bosbouw van Spanje gaf een toelichting op de doelstellingen en het programma van het 6e Wereldbosbouwcongres, dat in 1966 in Madrid wordt gehouden. Het thema van het congres is de modernisering van de bospolitiek en de mobilisatie van alle bosbouwkundige bronnen. Hiermede wil het congres bijdragen tot de verhoging van de economische mogelijkheden, die in de bossen van de wereld reeds thans en in de toekomst aanwezig zijn.

Toekomstige programma

De volgende kwesties vragen in het komende tijdvak van 2 jaren vooral de aandacht:

1. ontwikkeling van de tropische bosbouw,
2. opleiding en training,
3. bestrijding van bosbranden, van aantasting door insecten en dergelijke,
4. recreatie, nationale parken en wildbeheer,
5. verbetering van kwaliteit en erfelijke eigenschappen van boomzaden,
6. ontwikkeling van houtindustrieën,
7. plaats van de bosbouw in het bodemgebruik.

Hoewel de verhoging van de begrotingsbedragen in de bosbouwsector, vergeleken met de andere werkgebieden van de F.A.O., vrij bescheiden moet worden genoemd, kan aan bovengenoemd programma een belangrijke impuls worden gegeven. Dit is nodig als bijdrage om de welvaart in de ontwikkelingslanden, die steeds verder ten achter komt bij de toenemende welvaart van de westelijke landen, omhoog te stuwen, opdat kan worden voldaan aan de uitspraak van één der gedelegeerden van de ontwikkelingslanden ter conferentie, die luidde: „We must not have aid, but trade”.

Excursie

Gedurende de conferentie vond een excursie plaats op uitnodiging van het Italiaanse Staatsbosbeheer naar het Populetum mediterraneum en het Centrum voor land- en bosbouwkundig Onderzoek te Rome. Zowel het

populetum als dit proefstation zijn eigendom van de „Ente Nazionale per la Cellulosa e per la Carta”, de Nationale Organisatie voor Cellulose en Papier (E.N.C.C.). Deze particuliere organisatie van papier- en cellulosefabrikanten is zeer actief op het gebied van onderzoek, voorlichting en afzet van papierhout, vooral van eucalyptus en populier.

Het Populetum mediterraneum, ongeveer 25 km noordoostelijk van Rome gelegen, werd in 1954 op instigatie van de Internationale Populieren Commissie gesticht. De doelstelling is:

1. herkenning van klonen en soorten aan de hand van botanische kenmerken;
2. verkrijging van gegevens over groeiplateaus en houtproductie;
3. toetsing van gevoeligheid voor ziekten en beschadigingen;
4. verstrekking van vermeerderingsmateriaal, ook aan andere landen.

Vele klonen van populier uit het Middellandse zeegebied en daarbuiten werden bijeengebracht, terwijl in de loop der jaren ongeveer 2000 nieuwe klonen op hun bruikbaarheid werden beproefd. De zorg voor dit populetum werd toevertrouwd aan het vorengenoemde bosbouwproefstation, dat in 1961 de hand wist te leggen op het onderhavige terrein „Cesurni” van 44 ha. dat gedurende de droge zomermaanden enkele malen kan worden bevoeid vanuit een aangrenzende rivier. Bevloeiing is op deze alluviale klei en leem noodzakelijk voor een goede groei van de populier. Grondbewerking en bemesting zijn aan de eisen van deze houtsoort aangepast.

Er worden in het proefterrein 4 gedeelten onderscheiden: de sectie Leuce (*P. alba*), *P. nigra*, de hybriden *P. euramericana* (*P. nigra* x *deltoïdes*) en *P. deltoïdes*. De collectie *P. deltoïdes* is zowel uit de Verenigde Staten als uit Europa afkomstig. Thans zijn 172 verschillende klonen opgezet, die jaarlijks worden gemeten.

Het plantverband is als regel 7 x 7 m, onderbeplanting komt niet voor. Een proefperceel, in 1 x 1,5 m verband, dient deels voor de bestudering van de opbrengst en vitaliteit van populieren-hakhout met 3-jarige omloop, t.b.v. de produktie van papierhout, deels als dunningsproef (kloon I 214). Onder de gunstigste omstandigheden van bodem, bemesting en bevloeiing wordt een gemiddelde opbrengst van 50 m³/jaar/ha verkregen.

Het bosbouwproefstation van de E.N.C.C. werd in 1953 opgericht met als doel onderzoek te verrichten aan houtsoorten die van belang zijn voor de pulp- en papierindustrie. Het werk richt zich voornamelijk op de eucalyptus, populier en snelgroeiende naaldhoutsoorten als douglas, *Pinus insignis*, *P. taeda*, *P. elliotii* en *P. patula*. Het instituut staat onder leiding van prof. A. de Philippis en kent afdelingen voor ecologie, biologie, genetica, pathologie, microbiologie, entomologie en houttechnologie.

Er wordt nauw samengewerkt met de bosbouwproefstations van andere landen in het kader van het Internationaal Verbond van Bosbouwproefstations (IUFRO).

Internationale Unie van bosbouwverenigingen

Tijdens een lunch, die de gedelegeerden namens de „Society of American Foresters” werd aangeboden, bepleitte een der bestuursleden van de Ame-

rikaanse Bosbouwvereniging de stichting van een internationaal verbond van bosbouwverenigingen. Aangezien dit voorstel ook ter tafel komt op het aanstaande Wereldbosbouwcongres, Madrid 1966, leek het dit bestuurslid dienstig thans reeds de gedelegeerden hiervan op de hoogte te stellen. Een eerste proeve van de statuten werd uitgereikt. Hieruit blijkt, dat de doelstelling is „to advance the progress of professional forestry throughout the world”. Dit zou kunnen worden bereikt door:

1. uitwisseling van ideeën, werkprogramma's e.d.;
2. stimuleren van de oprichting van bosbouwverenigingen in de ontwikkelingslanden;
3. verschaffen van informatie en het doen van aanbevelingen over zaken betreffende bosbouwverenigingen aan de FAO en eventueel andere internationale lichamen;
4. stimuleren van de deelname door bosbouwers aan internationale bosbouwcongressen.

De structuur van het verbond dat gewone en buitengewone leden kent zou als volgt zijn: *het Congres*, dat 5-jaarlijks bijeenkomt en waaraan alle leden mogen deelnemen; *de Raad*, gevormd door één afgevaardigde van iedere bosbouwvereniging, die als algemeen bestuur het besluitvormende college is en *het Bestuur*, dat als uitvoerend orgaan van de Raad optreedt.